

l'Agrupació Excursionista de Granollers, en Francesc Roma, va fer públic el veredict, declarant desert el premi d'aquesta edició. El Jurat estava format per en Carles Albesa, Joan Garriga i Albert Manent.

En acabar l'acte es va servir un pisolabis i refrigeri per a tots els assistents.

Socis guardonats amb les insgnies daurades i de plata de l'AEG. Foto M. Luis

Matagalls-Granollers 2000

Ja hem superat el llistó dels 10 anys, aquesta mena de majoria d'edat que sembla que té tot acte organitzat, i el darrer diumenge del mes de novembre ha tingut lloc l'onzena edició de La Matagalls-Granollers, la darrera dècada del segle, del mil·lenni,

...

El tret més destacat d'aquesta edició ha destacat la consolidació del recorregut reduït "La Semi" que, tot i tenir encara una participació lleugerament inferior a la Marxa gran, ha quedat clar que gaudeix d'una gran acceptació, i pensem que pot fins i tot arribar a superar-la ben aviat.

No hi ha hagut canvis en relació a l'any passat, s'ha mantingut tots dos itineraris sense variacions, així com tampoc hi ha hagut canvis en els controls i avituallaments.

La inscripció, que finalment ha superat les 850 persones en total, ha estat de les més altes en aquesta activitat, amb la circumstància que, degut a les previsions d'estabilitat atmosfèrica per al cap de setmana, hi ha hagut molt poques baixes, una dotzena com a màxim.

Tot i la suposada estabilitat, a muntanya, tan mar-

xadors com col·laboradors van tenir algunes dificultats degudes al temps. El cim del Matagalls es va cobrir d'una boira un xic espessa, que va provocar que alguns dels corredors perdessin la pista de les marques i fins i tot la seva pròpia orientació, anant a petar a baix a la carretera, però més amunt o més avall del Coll Fòrmic, havent de caminar un tros per

damunt l'asfalt fins anar a trobar el Coll i reprendre el camí cap al Pla de la Calma.

Pel que fa als col·laboradors, els dos avituallaments situats l'un a l'inici de la travessia de La Calma i l'altre al final, van tenir p r o b l e m e s durant tota la nit i bona part del matí, degut a un fort vent que, d'una banda els obligava a subjectar fermament qualsevol objecte, per gros o petit que fos, si no volien que marxés volant, i

per l'altre va alentir notablement la bona marxa dels focs de cuinar.

L'aigua per al te van aconseguir que fos calenta, però el cert és que durava poca estona, i a més a més, no es podia fer parada de gots ni plens ni buits per a tenir-los a punt, ja que res no s'aguantava quiet enlloc.

En el cas de les botifarres, la cosa va ser una mica més angoixant, perquè s'anava acostant l'hora de tenir-ne les olles plenes, i el foc no era prou viu per coure de pressa. Calia vigilar-lo molt, i a sobre la cocció necessitava molt més temps del que és habitual. Aquesta circumstància va provocar algunes cues a l'hora de l'esmorzar les quals els participants a la Matagalls-Granollers no estaven acostumats, però sense més conseqüències.

En general, ens complau comprovar que a l'arribada, els marxadors acostumen a manifestar la seva satisfacció, i en tot cas, ens fan saber les incidències amb què s'han trobat, en la confiança que ens esforçarem per millorar, cosa que ens honora.

I ens obliga.

Ja ho sabeu, doncs, fins l'any que ve!

Teresa Ventura